Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 494

nocte fit:qꝛ sic dies iudicij surripit vt ꝓuideri nō
Thes.5. valeat qñ venit. Unde scriptū est: Dies dñi sicut
fur in nocte ita veniet. Tūc omnes virgines sur/
gunt:qꝛ electi ⁊ reprobi:a somno sue mortis exci/
tanť. Lāpades ornant:quia sua secū opera nume
rāt:ꝓquibꝫ eternā recipe beatitudinem expectāt.
Sed lampades fatuaꝝ virginū extinguūť:quia
eaꝝ opera que clara hoībꝫ foris apparuerāt:in ad
uētu iudicis intus obscuranť: ⁊ a deo retribucio/
nem nō inueniūt:qꝛ ꝓ eis receperūt ab hoībꝫ lau
des:quas amauerūt. Quid est autē ꝙ tūc a prudē
tibus oleū petūt:nisi ꝙ in aduētu iudicis:cum se
intus vacuas inuenerint:testimoniū foris que/
runt? Ac si a sua fiducia decepte ꝓximis dicant:
Quia nos quasi sine opere repelli ꝯspicitis: dicite
de nostris operibus quod vidistis. Sed pruden/
Tex. tes virgines respondent dicentes: ¶ Ne forte non
sufficiat nobis ⁊ vobis. In illo eñ die (qꝺ tamen
de quibusdā in pace ecclesie quiescentibꝫ loquor)
sibimetipi testimoniū vniuscuiusqꝫ vix sufficit:
q̄to minus sibi ⁊ ꝓximo. Unde ⁊ ꝓtinus per in/
Tex. crepationē subdūt. ¶ Ite potius ad vendentes:et
emite vobis. Uenditores quippe olei: adulatores
sunt. Qui eñ accepta qualibet gratia:vanis suis
laudibꝫ nitorē glorie offerunt:quasi oleū vēdunt.
Ps.140. De quo ꝑfecto oleo psalmista dicit:Oleū peccato/
ris:nō impiguet caput meū. Principale etem̄ no/
strum caput est. Appellatione etem̄ capitꝫ: ea que
principatur corpori mens vocať. Impiguat ergo
caput oleū peccatoris:cum demulcet mentē fauor
Tex. adulantis. ¶ Sed dum irent emere venit spōsus
qꝛ cū vite sue testimoniū a ꝓximis querūt: iudex
venit:qui nō solū operū: sed ⁊ cordium testis est.
Tex. ¶ Que autem parate erant:intrauerunt cuꝫ eo ad
nuptias:⁊ clausa est ianua. O si sapere ī cordis pa/
lato possit:quid ammiratiōis habet quod diciť:
venit sponsus:quid dulcedinis:intrauerunt cum
eo ad nuptias:quid amaritudinis:⁊ clausa est ia/
nua. Uenit quippe ille:qui in aduentu suo elemē
ta concutit:in cuius cōspectu celum ⁊ terra cōtre
Agge.2. miscit. Unde etiā ꝑ ꝓphetā dicitur: Adhuc semel
et ego mouebo:non solum terram:sed etiā celum.
Ad cuius examen omne humanū genus deduci/
tur:cui ad vindictā maloꝝ: remunerationēqꝫ bo/
noꝝ:angeli archangeli throni principatus ⁊ do/
minatiōes obsequunť. Pensate fratres charissi/
mi:ante conspectū tante iudicis qui in illo die ter
ror erit:quando iam in pena remediū nō erit:que
illa confusio:cui reatu suo exigente: contingēt in
conuentu omniū angeloꝝ hominūqꝫ erubescere:
qui pauor eum quē et tranquillū mens humana
capere non valet:etiam iratū videre. Quem diem
Sopho.1. bene ꝓpheta intuens ait: Dies ire dies illa: dies
tribulationis ⁊ angustie:dies calamitatis ⁊ mise
rie:dies tenebraꝝ ⁊ caliginis:dies nebule ⁊ turbi
nis:dies tube ⁊ clangoris. Pensate fratres charis
simi:extremi diem iudicij super corda reproborū:
qua asperitate ꝓpheta vidit amarescere quem tot
appellationibus nō valet explicari. Quanta vero
tunc erit electorum leticia:qui de eius merenť vi
sione gaudere:de cuius conspectu vident elemen/
ta omnia contremiscere:cū eo simul ad nuptias ī/
trare:qui et in sponsi nuptijs gaudent ⁊ tamē ipi
sunt sponse:quia in illo eterni regis thalmo: visio
ni nostre deus ꝯiungitur:que scilicet visio nunq̄ꝫ
iam ī perpetuū ab amoris sui amplexibꝫ euellať:

Tunc regni ianua lugentibꝫ claudiť: que modo
quotidie penitentibꝫ aperitur. Erit nanqꝫ tūc pe/
nitentia:sed fructuosa iam nō erit: quia nequaq̄ꝫ
tunc veniā inuenit:qui modo aptū venie tempus
perdit. Hinc etem̄ paulus dicit: Ecce nunc tem/ 2.Cor.6.
pus acceptabile:ecce nunc dies salutis. Hinc pro Esa.55.
pheta ait:Querite dñm dū inueniri potest: inuo/
cate deum dū ꝓpe est. Unde ⁊ easdem fatuas vir/
gines inuocantes dñs nō audit: quia interclusa
regni ianua:is qui prope esse poterat: ꝓpe iam nō
est. Nam subdiť. ¶ Nouissime veniunt ⁊ relique Tex.
virgines dicentes:Dñe dñe aperi nobis. At ille re
spodens ait: Amen dico vobis nescio vos. Ibi iaꝫ
domino nō potest mereri quod petit: qui hic no/
luit audire quod iussit. qꝛ qui tempus cōgrue pe/
nitentie perdidit:frustra ante regni ianuā cū pre=
cibus venit. Hinc est eñ ꝙ per salomonē domi/
nus dicit:Uocaui ⁊ rennuistis:extēdi manū meā Prouer.1.
et non fuit qui aspiceret:despexistis omne consili/
um meū: ⁊ increpationes meas neglexistis:egoq̊ꝫ
in interitu vestro ridebo: ⁊ subsannabo cū vobis
quod timebatis aduenerit:cū irruerit repentina
calamitas:⁊ interitus quasi tempestas ingruerit:
quando venerit sup̱ vos tribulatio ⁊ angustia:tūc
inuocabūt me ⁊ nō exaudiam:mane cōsurgent et
non inueniēt me. Ecce aperi clamant:⁊ repulsiōis
sue dolore compulse: appellationē dominātis in/
gemināt dicētes. ¶ Dñe domine aperi nobis. Pre Tex.
ces offerunt:sed nesciunť:quia tunc velut incogni
tos deus deserit: quos modo suos per vite meri/
tum nō agnoscit. Ubi aperte quoqꝫ generalis ad
discipulos cohortatio subinferť:cū diciť. ¶ Uigi/ Tex.
late itaqꝫ: quia nescitis diem neqꝫ horam. Quia
pōt peccata deus penitentiā suscipit: si sciret quis/
qꝫ de presenti seculo quo tempore exiret aliud tem
pus voluptatibus:atqꝫ aliud penitētie aptare po
tuisset. Sed qui penitēti veniam spopondit:pec/
canti diem crastinū non promisit. Semper ergo
extremū diem debemus metuere:quē nunq̄ꝫ pos/
sumus ꝓuidere. Ecce hunc ipsum diem de quo lo/
quimur:ad inducias cōuersionis accepimus: ⁊ ta
men mala que fecimus flere recusamus Non solū
cōmissa nō plangimus:sed etiā que defleanť auge
mus. At si nos aliqua egritudo corripiat:si signa
egritudinis vicinam mortē denuncient:inducias
viuendi querimus: vt peccata nostra defleamus:
⁊ eas cū magno estu desiderij petimus:quas acce
ptas modo ꝓ nihilo habemus. Rem fratres refe
ro quam si intente vult audire charitas vestra:ex
ꝯsideratione illius vehementer instruiť. Quidaꝫ Exemplum
vir nobilis in valeria ꝓuintia noīe chrysaurius
fuit:quē lingua rustica popl's chryseriū vocabat:
vir valde idoneus:sed tm̄ plenus vitijs q̄ꝫtum re
bus:superbia tumidꝰ:carnis sue voluptatibꝰ sub/
ditus:in acquirēdis rebus auaricie facibus accen
sus. Sed cū tot malis dominꝰ finē ponere decre/
uisset: sicut a religioso quodam (qui nūc sup̱ est)
ꝓpinquo illius didici:corporis languore ꝑcussus
est. Qui ad extremū veniens:ea hora qua iam de
corpore erat exiturꝰ:apertis oculis vidit tetros et
nigerrimos spiritus coram se assistere:⁊ vehemen
ter īminere: vt ad inferni claustra se raperent. Ce/
pit tremere:pallescere:sudare:⁊ magnis vocibus
inducias petere:filiūqꝫ suum nomīe Maximum
quem ipse iam monachus monachum vidi: ni/
mijs ⁊ turbatis clamoribus vocare dicens: Ma/

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0494
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG